

POSTANOWIENIE

Dnia 17 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku wierzyciela S. sp. z o.o. w T.

przy uczestnictwie dłużników E. C. i M. C.

o egzekucję z nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 czerwca 2010 r.,

zażalenia dłużników na postanowienie Sądu Okręgowego w K.

z dnia 16 grudnia 2009 r.,

oddala zażalenie; zasądza od dłużników na rzecz wierzyciela kwotę 137 (sto trzydzieści siedem) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 16 grudnia 2009 r., Sąd Okręgowy oddalił zażalenie dłużników na postanowienie Sądu Rejonowego, w którym oddalono wniosek tychże dłużników o zawieszenie postępowania egzekucyjnego (k. 49 akt sprawy). Jednocześnie postanowieniem z dnia 16 grudnia 2009 r. (w pkt II) zasądzone solidarnie od dłużników na rzecz wierzyciela kwotę 817 zł tytułem kosztów procesu.

W zażaleniu dłużników na to postanowienie w części dotyczącej zasądzenia kosztów procesu dłużnicy podnosili naruszenie art. 102 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. oraz naruszenie art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Skarżący stwierdzali, że ponieśli szkodę w bardzo znaczącym zakresie, ponieważ wydano orzeczenie, na podstawie którego jest ściągana od nich wierzytelność, co nastąpiło w wyniku przestępstwa. Obecnie toczy się sprawa o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem, na podstawie którego nastąpiło zasądzenie od nich wierzytelności wynikającej z wystawionego weksla. Dłużniczka jest obecnie po wylewie, jest zniedołężniała, nie była w stanie samodzielnie podjąć stosownej obrony; mąż opiekuje się nią i nie zaskarżył w terminie nakazu zapłaty, wydanym w postępowaniu nakazowym.

Sąd Najwyższy zważył co, następuje:

Wbrew stanowisku skarżących, nie sposób przyjąć, że samo złożenie skargi o wznowienie postępowania, zakończonego prawomocnym orzeczeniem wydanym na podstawie weksla i tym samym wszczęcie postępowania wywołanego wniesieniem tej skargi, stanowić może „wypadek szczególnie uzasadniony” w rozumieniu art. 102 k.p.c., mający przemawiać za nieobciążaniem dłużników kosztami postępowania. Zaskarżone (w pkt II) postanowienie z dnia 16 grudnia 2009 r. zapadło zresztą w rezultacie złożenia wniosku dłużników o zawieszenie toczącego się przeciwko nim postępowania egzekucyjnego (k. 15 i n. akt sprawy).

W aktach sprawy brak odpowiednich dowodów (dokumentów) mogących świadczyć o stanie zdrowia jednego z dłużników (dłużniczki) i ewentualnym wpływie tego stanu rzeczy na sytuację majątkową i osobistą obojga egzekwowanych dłużników. Informacja o aktualnym stanie zdrowia dłużniczki M. C. znajduje się dopiero w treści rozpatrywanego obecnie zażalenia. W związku z tym nie sposób zarzucać Sądowi Okręgowemu, że - rozstrzygając o kosztach postępowania (w pkt II zaskarżonego postanowienia) - nie wziął pod uwagę „szczególnych okoliczności” przewidzianych w art. 102 k.p.c. i eksponowanych obecnie przez skarżących w treści zażalenia.

W tej sytuacji należało oddalić zażalenie dłużników jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w. zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.). W ocenie Sądu Najwyższego, także w postępowaniu zażaleniowym nie wykazano okoliczności szczególnych, które pozwalałyby zwolnić dłużników od kosztów postępowania zażaleniowego (art. 102 k.p.c). O kosztach tych orzeczono zatem przy uwzględnieniu art. 98 k.p.c, art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 6 i 12 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).